

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE
ANTWERPEN**

TWEEDE KAMER

Sententie van 06.07.2018

Inzake **TAA/SL/0313/2018**

Meester **X**
Advocaat bij de balie van ...
Kantoorhoudend te ...

I. DE PROCEDURE

De voorzitter van de tuchtraad heeft mr. X bij aangetekend schrijven van 23 april 2018 opgeroepen om te verschijnen voor de tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen, kamer 2, op de zitting van donderdag 31 mei 2018 te 14 uur.

Op die zitting was mr. X niet aanwezig maar werd vertegenwoordigd door mr. Y

Op verzoek van mr. Y werd de zaak voor behandeling verdaagd naar de zitting van 28 juni 2018.

Op de zitting van 28 juni 2018 was mr. X in persoon aanwezig tezamen met haar voormelde raadsman.

Niemand der klagers was aanwezig.

De tuchtraad heeft de zaak op die zitting met open deuren behandeld.

De vertegenwoordiger van de stafhouder van de balie van ..., mr. Q werd gehoord in haar verslag

Namens mr. X werd mr. Y gehoord in haar middelen van verdediging, hij legde geen bundel met stukken neer maar wel besluiten.

Mr. X kreeg ook persoonlijk nog het laatste woord.

De uitspraak gebeurt met open deuren.

II. TENLASTELEGGINGEN

De inhoud van de tenlastelegging vervat in de aangetekende brief van 23 april 2018 luidde:

“ Mr. X ontving per aangetekend schrijven dd. 02 juni 2017, 16 februari 2018, 19 februari 2018 en 28 maart 2018 kennisgeving dat er opening van tuchtonderzoek is omtrent de hierna gemelde deontologische inbreuken :

Dossier 16-17/0079/TU

1. Inzake opvolging door Mr. S: niet antwoorden op brieven van de Stafhouder, van uw confrater, niet tijdig overmaken van dossier na opvolging (art. 447 Ger. Wb. en de artikelen 445 en 456 Ger. Wb. , art, 120 Codex Deontologie)

- Op 9 februari 2017 vraagt confrater S overdracht van de dossiers V waarin hij U opvolgt. U reageert niet.
- Op 6 maart 2017 herhaalt hij zijn verzoek, opnieuw zonder reactie.
- Op 29 maart 2017 legt confrater S klacht neer wegens het niet overmaken van de dossiers betreffende de BVBA V waar hij gemandateerd is in uw opvolging.
- Op 30 maart 2017 wordt U door de Stafhouder aangemaand tot overdracht.
- Op 4 april 2017 deelt U mede dat de dossiers in de bus van Mr. S worden gedeponereerd.
- Op 6 april 2017 heeft Mr. S nog steeds niets ontvangen.
- Op 7 april 2017 krijgt U een tweede rappel van de Stafhouder
- Op 8 april 2017 deelt U mede dat één en ander spoedig zal gebeuren.
- Op 19 april 2017 bevestigt Mr. S ontvangst van twee van de vier dossiers.
- Op 19 mei 2017 bevestigt Mr. S de twee overige dossiers nog steeds niet ontvangen te hebben.
- Op 22 mei 2017 krijgt U de derde rappel van de Stafhouder.
- Pas op 23 mei 2017 zijn de dossiers overgemaakt.

2. Inzake het dossier N, Mr. K en Mr. W. art. 447 Ger. Wb. en de artikelen 445 en 456 Ger. W., Codex Deontologie, Hoofdstuk III, 2, 1 Confraterniteit)

Ter zitting van de Politierechtbank ..., afdeling ..., op 4 mei 2017 wordt een dossier behandeld betreffende een verkeersongeval dat plaatsvond op 1 juni 2016, met intoxicatie van de chauffeur en beschadiging van twee andere voertuigen.

De verantwoordelijke partijen N en M zouden de schade aan beide andere voertuigen gezamenlijk regelen wat schriftelijk werd bevestigd. Op de zitting van 5 januari 2017 werden de nodige initiatieven tot regeling ondernomen door de verzekeringsmaatschappijen.

Gezien op de inleidende zitting van 5 januari 2017 een mogelijke burgerlijke partijstelling zou tussenkomen voor partij U voor wie U optrad, werd de zaak uitgesteld naar 4 mei 2017. Op deze zitting verscheen Mr. J, loco U, om het uitstel tegensprekelijk te maken. Er werd op de zitting van 5 januari geen akte van burgerlijke partijstelling neergelegd.

Tot 4 mei 2017 hebt U niets van zich laten horen.

Op de zitting van 4 mei 2017 verschijnt Mr. T loco Mr. W voor G (BA-verzekeraar van N) die de bewijzen van schaderegeling bijbrengt. De zaak werd op strafgebied behandeld.

Er bleek in het dossier door U echter een schadenota te zijn neergelegd, na de zitting van 5 januari 2017 zonder dat deze in kopie was medegedeeld aan de andere reeds gekende raadslieden.

Omwille van uw afwezigheid op de zitting van 4 mei werd de zaak aangehouden voor de burgerlijke belangen.

Zonder voorafgaande verwittiging dat er vertraging zou zijn bij aankomst komt U pas om 10h30 aan ter zitting. U laat de zaak oproepen, terwijl Mr. W niet meer was vertegenwoordigd, zodat Mr. K, nog ter zitting vraagt Mr. W op te roepen.

Hij verlaat hiervoor de zittingszaal en krijgt even later in de gang van U de melding dat de zaak in orde was en de burgerlijke belangen werden aangehouden. U verliet toen de zittingszaal.

Mr. K bevestigde Mr. W dat een terugkeer naar de zitting niet nodig was.

Achteraf blijkt dat U zich achter de rug van uw confraters burgerlijke partij hebt gesteld en een vonnis gevraagd. Bovendien wendt U zich rechtstreeks per brief tot de BA-verzekeraar alhoewel Mr. W in deze gekend is als raadsman van deze partij.

Zowel Mr. W als Mr. K bevestigen respectievelijk bij brief van 11 mei en 24 mei 2017 de feitelijkheden.

U ontkent deze feiten grotendeels in uw brief van 22 mei, maar bevestigt ook:

- Dat U op 10 mei 2017 een rechtstreeks schrijven richtte aan de cliënt van Mr. W,
- Dat U ter zitting, na het vertrek van Mr. W, die de zaak wat uw deel betreft had laten uitstellen, toch opriep en lastens de cliënt van Mr; W verstek nam, ondanks het feit dat U weet had van diens tussenkomst.

U hebt aldus :

- Nagelaten in een tegensprekelijke procedure de stukken of gerechtelijk akten in kopie mede te delen die zijn neergelegd ter zitting, aan de confraters waarvan de tussenkomst gekend was of kon zijn;
- Verstek genomen als burgerlijke partij, zonder voorafgaande verwittiging van uw tegenstrevers, meer nog verstek gevorderd wetende dat één tegenstrever in het gerechtsgebouw aanwezig is teneinde de tweede tegenstrever te verzoeken terug naar de zittingszaal te komen om het dossier tegensprekelijk te behandelen.
- Zich opzichtens zijn confraters-tegenstrevers leugenachtig te hebben gedragen door voor te houden de procedure burgerlijke belangen te hebben aangehouden naar een latere zitting, terwijl men achter de rug om verstek heeft genomen.

3. Dossier op klacht van Mr. E, in de zaken F/B (art. 447 Ger. Wb. en de artikelen 445 en 456 Ger. Wb., Codex Deontologie, Hoofdstuk III, 2, 1 Confraterniteit Deontologie)

In dit dossier hebt U in het kader van een vereffening-verdeling van huwgemeenschap gepoogd betaling te bekomen van een geldsom 20.000 EUR, voor rekening van de heer B terwijl deze onder collectieve schuldenregeling staat. U geeft in uw mail van 8 mei 2017 aan dat dit zou kunnen gebeuren na bespreking met de schuldbemiddelaar confrater A.

Uit het schrijven van confrater A, in antwoord op mijn verzoek tot uitleg, bevestigt deze in zijn brief van 19 mei 2017 dat de betaling pas kan tussenkomen na machtiging van de arbeidsrechtbank. U poogt aldus uw tegenstrever op een deloyale wijze te misleiden en zich gelden te doen uitkeren terwijl dit ingevolge de collectieve schuldenregeling op dat ogenblik verboden was.

In het dossier waarin Mr. E U opvolgt (dossier C) blijkt bewezen te zijn dat U zich niet loyaal en met eerbied gedraagt, noch opzichtens uw confraters noch opzichtens uw voormalige cliënt. In uw mail van 5 mei 2017 schildert U uw eigen cliënt af als iemand die niet betaalde, U dwong om uw dossiers te behandelen zonder te betalen op dreiging U bij andere mensen zwart te maken.

U beweert dat uw cliënt U niet voldoende heeft geïnformeerd, en komt dan ook tot de conclusie dat de cliënte goed bij uw kantoor past waarmee het kantoor van confrater E wordt bedoeld.

4. Klacht van de afdelingsprocureur H over uw houding tijdens het salduz-verhoor van 9 februari 2017. art. 447 Ger. Wb. en de artikelen 445 en 456 Ger. Wb.

De klacht betreffende uw gedraging tijdens het verhoor, die trouwens de eerste en enige klacht is die tot op heden bij Balie ... is toegekomen, wordt U verweten zeer onprofessioneel gedragen te hebben.

- Het vragen om vertrouwelijk overleg na de eerste vraag moet als onprofessioneel worden beschouwd gezien daarmee nog maar één mogelijkheid tot overleg overblijft.
- De waardigheid van het beroep vraagt een correct gedrag, zowel tijdens het verhoor opzichtens de verbalisanten als opzichtens de cliënt.
- Uw vertrek tijdens het verhoor voor een sanitaire stop met de overweging dat er geen bezwaar is om verder te gaan met het verhoor getuigt ook van weinig professionaliteit. Nog erger blijkt dit te zijn wanneer ook de noodzaak voorkomt een sigaret te roken terwijl het verhoor doorgaat.
- De verbalisanten beschuldigen dat zij niet professioneel zijn, is enkel een overweging die door een advocaat het voorwerp kan maken van acteren, maar nooit het voorwerp mag uitmaken van een discussie. Door deze elementen heeft de advocaat zich niet gedragen zoals van zijn beroepsgroep mag worden verwacht.

5. Ambtshalve onderzoek, inzake schending van het beroepsgeheim door het neerleggen van een niet gefundeerde klacht op 28 juni 2016 tegen uw tegenstrever Mr. R bij de Lokale Politie te ... in een dossier I. art. 447 Ger. Wb. en de artikelen 445 en 456 Ger. Wb., aert. 152 Codex Deontologie, en Schending van de eed niet te zullen afwijken van de eerbied aan het gerecht)

U hebt op 28 juni 2016 aan de lokale politie van ... een klachtschrijven gestuurd, waarvan de inhoud trouwens niet geheel duidelijk is, ook al beweert U “een degelijke kennis te hebben van de smantiek van de gebruikte woorden.”

U gaat in de brief uitweiden over een beweerde foute handelwijze van uw confrater, daarbij feiten vermeldend die onder het beroepsgeheim vallen, en die bovendien lasterlijk en niet bewezen zijn opzichtsens uw confrater

U verwijt uw tegenstrever:

De opzet van de raadvrouw R en O bestaat erin dat mevrouw eerst naar de gemeente gegaan is en mijn cliënt heeft laten afvoeren en daarna gaf de raadvrouw R opdracht aan de gerechtsdeurwaarder om te betekenen wetende dat dit bij de Procureur ging gebeuren. De bedrieglijke constructie komt nog meer op de voorgrond wanneer zij dit alles doen terwijl ze weten dat de heer bij zijn zus woont en terwijl niets medegedeeld wordt aan mij.

...

Maar in dit dossier kan ik wel optreden en ik dien mee te delen als advocaat dat beide vrouwen op bedriegelijke wijze tewerk gegaan zijn om beide vonnissen definitief te laten worden en daarom geen mededeling van betekenen deden, (sic)

Bovendien schendt U artikel 152 van de Codex Deontologie die U uitdrukkelijk verplicht elke klacht tegen een confrater voorafgaandelijk aan de Stafhouder te melden met inachtnaam van een wachttermijn van één maand.

Ook beledigt U in eens schrijven aan de lokale politie de magistraat die een blijkvoor voor uw cliënte ongunstig vonnis uitsprak door uw kritiek niet te beperken tot de rechter in beroep, maar de politie als lid van de uitvoerende macht te wijzen op een ‘rechter die zonder geldige ‘ een beslissing zou hebben genomen.

Ik verzoek de politiediensten van ... enig begrip aan de dag te leggen voor een vader die zijn zoon wenst te zien tegenover een rechter die zonder enige geldige reden dit ontzegd heeft en het kind heeft gewezen aan en Baser hoofdzakelijk.

Tenslotte liet U na de Stafhouder te antwoorden op diens vragen tot toelichting zoals geformuleerd op 16.12.2016. Pas na herhaling op 31.01.2017 deelde U op 03.02.2017 mede (letterlijk):

-Buirzn deze kwestie is in dit dossier inserdaad het een ander niet in orde volgens de deontologische regels hetgeen u opgemerkt zou hebben.

...

Zoals U weet ben ik toch wel heel erg ziek, enkel Yemen, Somalië, Ethiopië en Oman hebben het medicijn. Oman is de enige betreedbare.

Waarna dient vastgesteld te worden dat U uw woonplaats hebt gewijzigd naar Los Angeles...

6. Op klacht van Mr. P, opgetreden te zijn met miskennis van diens tussenkomst die U noodzakelijk moets bekend zijn, op te treden als advocaat in een zaak met een eigen persoonlijk belang, een te nauw band te hebben met de cliënt D

(art. 447 Ger. Wb. en de artikelen 445 en 456 Ger. Wb., Codex Deontologie, artt. 98 & 100)

Op 5 september 2017 legt Mr. P klacht neer. Als advocaat van een politiemann werd uw client bij arrest van het Hof van Beroep te ... van 24 maart 2016, correctionele Kamer veroordeeld voor geweldfeiten, en tot een schadevergoeding van 2.380,88 euro.

Bij gebreke aan minnelijke regeling werd het arrest ten uitvoer gelegd, en legde gerechtsdeurwaarder L te ... beslag.

Op 22 juli 2016 schrijft U eenzijdig en zonder mededeling van kopie aan uw tegenstrever de gerechtsdeurwaarder aan. U stelt daarin geaandplegd te zijn, en zelf eigenaar te zijn van de tv en de sofa, door ze gekocht te hebben. Dezelfde dag schrijft U rechtsreeks naar de cliënt van mr. P om te melden dat uw cliënt niet kan betalen.

Op 26 juli vraagt de gerechtsdeurwaarder naar het bewijs van aankoop van tv en sofa. Hij maakt tevens de brief ove aan mr. P, die op 28 juli aan de gerechtsdeurwaarder instructie geeft om verder uit te voeren, en akkoord te gaan met een afbetaling van 400 euro.

Deze afspraak met de debiteur wordt bevestig in een mail van de gerechtsdeurwaarder dd 4 augustus 2016.

Blijkbaar legt U dan klacht neer tegen de gerechtsdeurwaarder omdat U onredelijke uitvoeringskosten zou gemaakt hebben. Aan deze klacht wordt gen nuttig gevolg verleend.

Op 14 september 2016 krijgt U van een mij en brief met verzoek tot informatie. U antwoordt niet en op 30 september volgt een herinnering.

Op 3 oktober antwoordt U:

- U beweerde niet te weten wie de advocaat van het slachtoffer was, terwijl U dat kon afleiden uit het uitvoeringsdossier, minstens aan de gerechtsdeurwaarder had kunnen vragen die U wel kende;
- U geeft toe goederen te hebben gekocht voor uw cliënt. Dit betekent dat U voor uzelf een revindicatie wilde opstarten, voor uw eigen goederen, en bovendien een andere dan professionele relatie hebt met een cliënt, voor wie U toch blijft optreden, zodat U dreigt met onvoldoende afstand te kunnen optreden.

Dossier 17-18/0341/TU

De feiten waarover ik het tuchtrechtelijk onderzoek wens te voeren hebben betrekking op uw functionering in het algemeen en in het bijzonder (zie hierna) in uw optreden als advocaat voor diverse rechtbanken.

(dossier 17-18/0288/KL)

In een dossier voor de rechtbank van koophandel te ..., afdeling ... op 10 januari 2018, diende U op te treden voor een cliënt waarin een vordering is gesteld van 22.000 EUR en lastens uw cliënt op tegeneis een vordering van 33.000 EUR, behartigd door Mr. VA.

U hebt in dit dossier geen conclusies opgesteld.

De griffie heeft U de maandag van de week waarin het dossier behandeld werd gecontacteerd met de vraag naar uw intenties. Uw belofte terug te bellen werd niet uitgevoerd.

U beweerde dat het dossier moest worden opgevolgd door een kantoorgenoot. U hebt evenwel geen kantoorgenoten.

Ter zitting zelf blijkt dat U incoherent was, en blijkbaar zelfs niet wist waar uw tegenstrever was, die naast U stond en vroeg de zaak te willen behandelen (kantoorgenoot van Mr. VA).

U hebt uw pleidooi geopend met de vraag naar toepassing van art. 747 Ger. Wb. Een dergelijke vraag is zinloos en zonder voorwerp. In feite vroeg U toepassing van art. 748 Ger. Wb., maar U voldeed absoluut niet aan de voorwaarden gezien er geen nieuw stuk of feit was zoals beschreven in het betrokken artikel.

Dit feit is niet het enige feit, en er zijn mij al herhaalde klachten binnengekomen over uw functioneren op de rechtbank als professionele actor in casu advocaat toegekomen.

(dossier 17-18/0343/KL)

U hebt recent een groot aantal 'nutteloze' verzetten ingeleid tegen verstekvonnissen voor de politierechtbank te ... en te ...

U gebruikt steeds dezelfde motivering om tot verzet te komen, m.n. :

“Aangezien hij in de onmogelijkheid was om te verschijnen voor de politierechtbank met de echtelijke sribbelingen waardoor hij het heeft laten varen en hij met huidig verzet zijn verweer wenst te laten gelden en bewijsstukken wenst neer te leggen.”

Er blijkt echter dat er in een groot deel van de door U ingestelde verzetten de betrokkene niet gehuwd was en dus moeilijk echtelijke problemen kon hebben.

Bovendien betreft het telkenmale verstekvonnissen waarbij door de politierechter minimumstraffen werden uitgesproken, zijnde straffen overeenkomend met de voorstellen tot minnelijke schikking. Ter zitting formuleerde U geen ander verweer zodat telkens tot bevestiging van de vonnissen moest worden overgegaan.

Tenslotte hebt U van al de betrokken dossiers tegen betaling afschriften gevraagd, wat voor uw cliënten tevens een nutteloze kost is.

Door deze handelwijze handelt U niet in het belang van uw cliënten, veroorzaakt U lastens hen nutteloze kosten, en bezwaart U de werking van de rechtbank met nutteloze procedures.

(dossier 17-18/0233/KL)

U hebt in het bijzijn van een aantal confraters op zittingen van de politierechtbank systematisch burgers met een Turkse familienaam die zonder advocaat aanwezig waren, aangesproken en gevraagd of U voor hen mocht optreden.

Op deze wijze doet U aan ongeoorloofde cliëntenwerving, bovendien in de zittingszaal tijdens de openbare zitting.

(dossier 17-18/0291/KL)

Wanneer Mr. SG geraadpleegd wordt door een cliënt, in casu de heer HI weigert U het dossier te overhandigen.

U roept die cliënt die zo goed als Nederlandsonkundig is bij U, en laat hem een door U in het Nederlands opgestelde brief opstellen waarin U o.a. laat vermelden : "Ik ben op de hoogte van de aanvallen op mijn beste advocaat Mr. X. Zij treedt altijd op in het belang van haar cliënten".

Deze verklaring door U zelf of uw medewerkers opgesteld, strekt er enkel toe de betrokken cliënten te misleiden en hen te overtuigen hun vrije keuze van advocaat niet uit te oefenen.

(dossier 17-18/0342/KL)

In een dossier betreffende KT bent U aangesteld in het kader van BJB. U hebt echter blijkbaar sedert 2016 niets ondernomen.

Zowel het OCMW, de rechtzoekende als het BJB heeft U in 2018 gevraagd om akkoord te gaan met uw opvolging, maar er kwam van U geen enkele reactie.

Dossier 0345/TU

U werd veroordeeld bij arrest van het Hof van Beroep te ... 12de kamer van 22 december 2016.

Ten nadele van een ander goederen, gelden, koopwaren, biljetten, kwijtingen, geschriften van om het even welke aard, die een verbintenis of een schuldbevrijding inhielden of te weeg brachten en die haar overhandigd waren onder verplichting om ze terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, bedrieglijk te hebben verduisterd of verspild,

Namelijk door een voertuig Land Rover Evoque Lounge Ed. sD4 2WD Pure, waarvan zij wist of moest weten dat zij geen eigenaar was, bedrieglijk te hebben verkocht of de verkoopprijs voor zich te hebben gehouden ten nadele van ES en/of BVBA Advocatenkantoor DP.

U bent daarenboven veroordeeld om te betalen aan de burgerlijke partij BVBA Advocatenkantoor DP een schadevergoeding van 14.247,48 euro provisioneel te

vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intresten vanaf 16 mei 2014 en een morele schadevergoeding van 1 euro.

Nu voor het Hof, in haar arrest van 22 december 2016, zoals bevestigd door het Hof van Cassatie ingevolge verwerpen van het beroep in cassatie op 23 januari 2018, vaststaat dat er in uw hoofde bedrieglijk opzet is tuchtrechtelijk verzwaard door het gegeven dat U als advocaat moest weten dat een voertuig in gebruik door een leasingnemer niet kon geschonken worden, en als begiftigde het geleasede voertuig te verkopen en de gelden op te trekken zonder aan de verplichtingen van de leasingmaatschappij te voldoen.

Nu U als advocaat zich bezondigd heeft aan dergelijke strafbare feiten, waarvan de veroordeling vast ligt in kracht van gewijsde, dient tevens vastgesteld te worden dat U een zeer ernstige inbreuk hebt gepleegd op de hierboven geciteerde bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek.

Dossier 17-18/0407/TU

1. Inzake briefwisseling, zogenaamd uitgaand van één uwer cliënten, de heer SU uit ...

Deze stuurde zogenaamd op 5 maart 2018 aan mij een brief. Deze brief werd tevens gericht aan de Koning en de Minister van Justitie.

Uit omstandigheden die hierna blijken staat vast dat U deze brief hebt opgesteld, en door uw cliënt hebben laten tekenen, niet bewust van wat hij ondertekende.

Uw cliënt (eigenlijk uzelf) klaagt daarin een vermeende wantoestand aan bij gerechtelijke uitvoeringen. Dat is zijn recht. Uw cliënt en uzelf meent echter de Stafhouder te moeten betrekken in deze uitvoering, waarin hij geen enkele rol speelt, door te stellen dat 'hij het vriendje is van de gerechtsdeurwaarders'. 'Eentje die zijn nest vervuilt'. 'Aan het OVB zal ik alle dossiers overmaken op eerste verzoek om aan te tonen waarover het gaat.'

Uw cliënt en uzelf laten ook niet na te stellen dat de familie met kinderen uitgebuit werden en dat de Stafhouder dit ok zou vinden.

De Raad van Orde van de Balie ... heeft op mijn verzoek in haar zitting van 8 februari 2018 besloten Mr. NA aan te stellen lid van de tuchtcel.

Als Stafhouder heb ik Mr. NA aangesteld als onderzoeker in dit dossier naast Mr. Q, teneinde, mocht de betrokken partij Nederlands onkundig te zijn, deze uit te nodigen een verklaring in eigen taal op te stellen.

De heer SU kreeg op 14 maart 2018 een brief van de Stafhouder in het Nederlands en het Turks waarin melding werd gemaakt dat het schrijven kon beschouwd worden als laster en eerroof en bijkomende toelichting werd gevraagd over de zin van dit schrijven.

Na contact door de onderzoeker, Mr. NA, dat ook resulteerde in een geschreven verklaring, opgesteld door de aangestelde onderzoeker, en ondertekend door de heer SU, bevestigt deze dat het schrijven niet van zijn hand is, en in de volgende termen :

"Ik zie de brief voor het eerst wanneer U ze mij toont.

Ik had aan mijn advocate X de opdracht gegeven om een betwisting met een deurwaarder op te lossen, niet om de Stafhouder van de advocaten in te schakelen of aan te schrijven.

Ik heb X na ontvangst van de brief van de Stafhouder gecontacteerd en geconfronteerd met de brief. Zij heeft tegen mij erkend dat zij de brief had verzonden maar zag er geen graten in.”

2. Inzake briefwisseling zogenaamd uitgaande van de heer OE te ...

Ook hier werden gelijkaardige brieven verzonden, niet alleen aan de Stafhouder, maar ook aan gerechtsdeurwaarders, het ...ziekenhuis , de Minister van Justitie en de OVB.

Deze brief werd begeleid door een ander schrijven, rechtstreeks gericht aan de Stafhouder. Naast wat elegant kan omschreven worden als wartaal, wordt uitdrukkelijk gesteld

“Een hoer liegt minder dan de stafhouder van balie ... afdeling ...

Een hoer zevent minder dan de stafhouder van balie ... afdeling ...”

Inbreuken strijdig met de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid, die aan het beroep van de advocaat ten grondslag liggen en meer bepaald op de artikelen 447 Ger. W. en de artikelen 455 en 456 Ger.W. en tenslotte artikel 1 van de Codex Deontologie voor Advocaten.”

M.b.t. deze feiten en tuchtrechtelijke kwalificatie wordt tevens uitdrukkelijk verwezen naar artikel 456 van het Gerechtelijk Wetboek. “

III. DE ONTVANKELIJKHEID VAN DE AANHANGIGMAKING VAN HET DOSSIER BIJ DE TUCHTRAAD

In haar conclusie voert mr. X aan dat de tuchtzaak niet op een ontvankelijke wijze aanhangig gemaakt werd bij de tuchtraad. Zij ziet hierin inbreuken op art.458 Ger.W.

Als inbreuk op art.458 §1 Ger.W. voert zij aan dat er geen verslag over het gevoerde onderzoek voorligt. Dit argument steunt op een verkeerde rechtsopvatting want het bedoelde artikel vermeldt wel dat er een onderzoek van een klacht moet gebeuren maar ook dat de stafhouder ambtshalve een onderzoek kan instellen, dat de betrokken advocaat daarvan in kennis moet worden gesteld, dat de betrokken advocaat kan worden gehoord en dat daarvan een proces-verbaal wordt opgesteld.

Aan al die vereisten blijkt te zijn voldaan (verwezen wordt naar stukken A 1, A3, A4, A10). Het aangehaalde wetsartikel vermeldt nergens dat er naast het voormelde proces-verbaal (stuk A 11 dd. 16.04.2018) nog een ander ‘verslag’ door de stafhouder zou moeten opgemaakt worden.

Als inbreuk op art.458 §2 Ger.W. stelt zij dat bij de brief van de stafhouder van 18 april 2018, waarmee het dossier ten hare laste aan de voorzitter van de tuchtraad werd overgemaakt geen gemotiveerde beslissing gevoegd werd en zij ziet daarin een inbreuk op deze wetsbepaling.

Uit het bij elke aangegeven tenlastelegging gevoegde relaas, overgenomen in de dagvaarding, en uit de inhoud van het lijvige bijhorende dossier blijkt nochtans hoe de beslissing tot verwijzing door de stafhouder gemotiveerd werd.

Overigens geldt hier geen enkel formalisme, zoals STEVENS schrijft: *“het gaat erom dat in de brief of zijn bijlagen duidelijk wordt gemaakt over welke inbreuken het gaat en dat deze inbreuken werden begaan door de advocaat (T.Antwerpen 29 november 2011, TAA/SA/0036/2011), zodat hij weet waarover het gaat en er zich dus, na kennisname van het dossier, kan op verdedigen.”* (STEVENS J., ‘Advocatuur, regels & deontologie’, Wolters Kluwer 2015, voetnoot 6077 op p.1254).

Tot slot voert mr. X aan dat de verwijzing door de stafhouder niet de nodige waarborg van onafhankelijkheid biedt omdat sommige feiten -weliswaar betwist- betrekking hebben op de stafhouder. Volgens haar zou het eerlijk karakter van het proces ernstig in gedrang komen door de beweerdte partijdigheid van de stafhouder in deze zaak (schending art.6.1 EVRM dat luidt: *“Bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen of bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen hem ingestelde vervolging heeft eenieder recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld.”*).

Zij stelt dat de stafhouder die de hele zaak aanhangig maakte bij de voorzitter van de tuchtraad niet onpartijdig was, niet alleen voor wat de zaak 17-18/0407/TU betreft (waarvan gesteld wordt dat de in dat dossier verweten feiten betrekking hebben op de stafhouder zelf waardoor de nodige waarborg van onafhankelijkheid niet geboden zou zijn) maar voor het gehele dossier omdat hij bij de beslissing van 28 maart 2018 waarbij een paleisverbod werd ingesteld tegenover mr. X niet enkel verwees naar de lopende tuchtdossiers, maar ook een besluit trok in die zin dat hij tekortkomingen vaststelde.

De vermelde beslissing omtrent het paleisverbod behoort tot de ‘bewarende maatregelen’ die een stafhouder kan nemen bij toepassing van art.473 Ger.W.

Deze bevoegdheid behoort niet tot de tuchtrechtspleging en heeft er ook niets mee te maken, het betreft in essentie een preventieve en een curatieve maatregel die de stafhouder neemt wanneer wegens de aan een advocaat ten laste gelegde feiten te vrezen is dat zijn latere beroepswerkzaamheid nadeel kan toebrengen aan derden of aan de eer van de Orde. Zo werd het ook duidelijk gesteld in die brief (stuk A 8).

STEVENS (o.c. nr 1476) wijst er klaar en duidelijk op *‘Dat de stafhouder dergelijke maatregelen ex officio neemt... houdt geen schending in van het vermoeden van onschuld waarvan de advocaat moet genieten voor de Tuchtraad, die met inachtneming van dat vermoeden moet beslissen.’*

Een ‘partijdigheid van de stafhouder’ mag met andere woorden uit de beslissing van 28 maart 2018 niet afgeleid worden, terwijl het overmaken met zijn brief van 18 april 2018 aan de voorzitter van de tuchtraad van de resultaten van het gevoerde onderzoek, nu eenmaal tot zijn wettelijke taak behoort omdat hij oordeelde dat er redenen bestonden om mr. X voor de tuchtraad te laten verschijnen. In principe staat de uitoefening van de ene bevoegdheid (art.473 Ger.W.) totaal los van die andere bevoegdheid (art.458§2 Ger.W.).

De redenering van partijdigheid in hoofde van de stafhouder kan dus niet gevolgd worden. Het is perfect normaal dat de stafhouder in de loop van het onderzoek een persoonlijke mening ontwikkelt omtrent een tenlastelegging, dat is logisch want finaal moet hij ook beslissen of hij de zaak bij de voorzitter van de tuchtraad aanhangig maakt. Dat betekent evenwel niet dat het onderzoek partijdig zou gevoerd zijn.

Overigens toont mr. X ook niet aan waaruit in concreto dan die partijdigheid zou blijken.

Waar de feiten die onder de tenlastelegging 17-18/0407/TU begrepen zijn betrekking hebben op de verwijzing in geschriften naar 'de stafhouder van balie ... afdeling ... blijkt uit het dossier dat het eigenlijke onderzoek hieromtrent niet door de stafhouder zelf werd gevoerd, maar wel door een voor beide zaken specifiek aangesteld Turks sprekend confrater, mr. NA (stuk B 101 en stuk B 106).

Indien de redenering van mr. X zou worden aanvaard dan zou er in dergelijke zaken nooit een tuchtprocedure kunnen opgestart worden, want de wet stelt uitdrukkelijk dat alleen de stafhouder de bevoegdheid heeft om een zaak aan de voorzitter van de tuchtraad over te maken (art.458 §2 Ger.W.). (opm. tenzij hij wettelijk verhinderd zou zijn, wat hier niet het geval was, en onafgezien de mogelijkheid voor een klager of de betrokken advocaat om de voorzitter van de tuchtraad te vatten indien de stafhouder binnen de zes maanden na de klacht geen beslissing zou genomen hebben).

Het is juist om aan de problematiek van de onpartijdigheid een oplossing te geven dat de wetgever in het nieuwe tuchtrecht (wet 21.6.2006) heeft voorzien dat de bevoegdheid om de tuchtzaken te behandelen niet meer aan de raad van de Orde der lokale Orde van advocaten toebehoort, maar wel aan een daarvan totaal onafhankelijke instantie: de tuchtraad van het hele rechtsgebied (i.c. het rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen) waarin de stafhouder geen zitting heeft.

Daar geldt de garantie van de openbaarheid van de zitting, van het recht op een tegensprekelijke procedure en de behandeling door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht, zoals vereist in art.6.1 EVRM. Het eerlijk karakter van het proces, waarop mr. X alludeert in haar conclusie (pag.3 bovenaan) is dus zeker niet ernstig in het gedrang gekomen in deze zaak.

De tuchtraad is daarom van oordeel dat er geen onontvankelijkheid kan ingeroepen worden nopens de wijze waarop deze zaak ten laste van mr. X aanhangig werd gemaakt.

IV. BEOORDELING VAN DE TENLASTELEGGING

IV.1. dossier 16-17/0079/TU

IV.1.1. Inzake opvolging door Mr. S: niet antwoorden op brieven van de stafhouder, van een confrater, niet tijdig overmaken van het dossier na opvolging.

Het feit dat niet tijdig gereageerd werd op de brieven van mr. S van 9.2.2017 en 6.3.2017 staat niet ter discussie. Pas na tussenkomst van de stafhouder werd op 4.4.2017 beloofd

de dossiers onmiddellijk te bezorgen ten kantore van de opvolger, wat evenwel slechts ten dele gebeurde op 19.4.2017.

Pas op 15.6.2017 stelde mr. X van haar assistent vernomen te hebben dat de twee nog ontbrekende dossiers niet in de brievenbus gingen, zij gaf aan deze diezelfde avond nog te gaan bussen. Daags nadien meldde mr. S die laatste twee dossiers te hebben ontvangen.

In haar conclusie verwijst mr. X naar haar verklaring van 16.4.2018. In die verklaring erkent ze de dossiers te laat te hebben afgegeven.

Het ten laste gelegde feit is bewezen.

IV.1.2. Inzake het dossier N, mr.K en mr.W: in een tegensprekelijke procedure de stukken of gerechtelijke akten niet in kopie te hebben meegedeeld aan de confraters waarvan de tussenkomst gekend was; verstek te hebben genomen als burgerlijke partij zonder voorafgaande verwittiging van de tegenstrevers en zelfs wetende dat één tegenstrever in het gebouw aanwezig was; zich leugenachtig te hebben gedragen tegenover confraters door voor te houden de procedure burgerlijke belangen te hebben aangehouden naar een latere zitting terwijl verstek genomen was achter de rug van de confraters.

Zowel mr. K als mr. W beklagden zich bij de stafhouder over de voormelde feiten.

Mogelijk was mr. X, voorafgaand aan de zitting van 4.1.2017 niet op de hoogte van de tussenkomst van mr. W en mr. K, maar daags nadien op de datum van het neerleggen van haar conclusie met burgerlijke partijstelling kon zij hun identiteit zeker vernemen ter griffie.

Toch maakte ze haar confraters die conclusie niet in kopie over, en toch schreef zij de cliënte van mr. W rechtstreeks aan ook nadat ze wel degelijk op de hoogte was van diens tussenkomst.

Dat zij de zaak op de zitting van 4.5.2017, na het vertrek van haar confraters, toch behandelde zonder hen hiervan te verwittigen of hen erbij te betrekken blijkt uit haar brief van 22.5.2017.

Dit gebeurde als een soort vergelding omdat voorheen de twee confraters aan de rechter zouden gezegd hebben dat de burgerlijke belangen geregeld waren. Bij haar verhoor op 16.4.2018 geeft mr. X een enigszins andere uitleg voor de feiten, maar alleszins erkent ze de zaak op die zitting van 4.5.2017 toch nog te hebben behandeld na het vertrek van haar confraters.

Het ten laste gelegde feit is bewezen.

IV.1.3. Dossier op klacht van Mr. E, in de zaken F/B: poging door misleiding van een tegenstrever betaling van 20.000 EUR te bekomen voor rekening van een cliënt die onder collectieve schuldenregeling stond; deloyaal gedrag tegenover opvolger mr. E.

Uit het dossier blijkt dat mr. X op 8.5.2017 aan mr. E liet weten dat een afgesproken voorschot op haar derdenrekening diende te worden gestort 'na bespreking met de schuldbemiddelaar'. Mr. E heeft daar onmiddellijk op geantwoord dat er geen sprake was van de betaling van een voorschot, en wees er bijkomend op dat aangezien de cliënt van mr. X onder collectieve schuldenregeling stond zij wettelijk gezien geen betaling kon laten uitvoeren op haar derdenrekening, behoudens rechtstreekse toestemming van de schuldbemiddelaar.

In zijn brief van 19.5.2017 bevestigde de schuldbemiddelaar, mr. A, aan de stafhouder dat mr. X hem op 25.4.2017 in kennis stelde van de dading tussen de consoorten F en B, tegelijk wees hij erop dat voor een dergelijke dading voorafgaand de toelating van de arbeidsrechtbank zou moeten worden bekomen zodat het bericht van mr. X voorbarig was. Hij voegde eraan toe dit zowel schriftelijk als telefonisch aan mr. X te hebben uitgelegd.

Belangrijk is daarbij dat de schuldbemiddelaar aangeeft dat hij 'vervolgens' bericht ontving van mr. E waarin melding gemaakt werd van de betaling van een voorschot op de derdenrekening van mr. X, waarbij hij aan mr. E de procedure had uitgelegd. Hij benadrukte tegenover de stafhouder dat van de betaling van een voorschot in afwachting van de machtiging door de arbeidsrechtbank geen sprake kon zijn, en dat gelden in het kader van een collectieve schuldenregeling rechtstreeks aan de schuldbemiddelaar moeten worden gestort.

Hiermede wordt duidelijk dat mr. X op 8.5.2017, zijnde de datum waarop ze mr. E aanschreef over het op haar derdenrekening te betalen voorschot, kennelijk reeds ingelicht was door de schuldbemiddelaar dat die werkwijze niet toegelaten was.

Dat m. X gepoogd heeft een voorschot bestemd voor een persoon die onder Collectieve Schuldenregeling leefde toch op haar derdenrekening te laten uitbetalen staat dus vast.

Dat mr. X zich jegens haar confrater mr. E deloyaal gedroeg valt niet te betwisten. Mr. E die haar in het dossier van mevr. C diende op te volgen werd effectief beledigd met de woorden '*Ik moet zeggen dat ze goed bij uw kantoor past*', nadat zij in haar e-mail van 5.5.2017 die gewezen cliënte afschilderde als leugenaar (omtrent een beweerd betaald voorschot) en afperser (omdat ze gevorderd zou hebben haar dossier gratis te behandelen zo niet zou zij mr. X bij anderen zwart maken).

In haar verklaring van 16.4.2018 waarnaar ze in de conclusie verwijst wordt dit laatste feit niet weerlegd, bijkomend geeft mr. X te kennen dat ze inderdaad gezegd had aan de stafhouder dat mr. E in behandeling zou moeten gaan, wat in de gegeven omstandigheden ook niet anders dan als een deloyale uiting ten aanzien van deze confrater moet worden begrepen.

Het ten laste gelegde feit is dus bewezen.

IV.1.4. Klacht van de afdelingsprocureur H over de houding tijdens het salduz-verhoor van 9 februari 2017: onprofessioneel gedrag.

Het is de Procureur-generaal die een brief van de afdelingsprocureur H dd. 22.3.2017 ter kennis bracht van de stafhouder, voor gebeurlijk gevolg bij toepassing van art.458§1 Ger.W.

In deze brief van 22.3.107 wordt verwezen naar een proces-verbaal van de lokale politie ...waarin diverse tussenkomsten van mr. X werden geacteerd.

Het gaat over het verzoek om vertrouwelijk overleg met de cliënt, reeds na de eerste vraag; over de houding die mr. X bij dat verhoor aannam (liggend in een bureaustoel zodat de ondervrager diende te vragen of ze zich niet goed voelde en ziek was); over het feit dat zij stelde naar de wc te moeten maar er geen bezwaar tegen te maken dat het verhoor intussen verder liep terwijl zij dat toiletbezoek nog verlengde met een aansluitende pauze om te roken; over het feit dat zij een discussie aanging met de ondervragers over hun verhoortechniek; over het feit dat zij finaal meedeelde eigenlijk geen salduz-verhoren te doen.

Mr. X betwist het voormelde en omschrijft het als 'leugens', terwijl deze beschrijving van de gedragingen van de advocaat van de verhoorde persoon door de verbalisanten blijkbaar toch in het proces-verbaal van verhoor werd opgenomen zodat er moet van uitgegaan worden dat deze vaststellingen met de waarheid overeenstemmen.

Overigens ontkende zij niet dat zij 'even' naar de wc ging en nadien 'snel' een sigaret ging roken buiten op de parking terwijl het verhoor nog bezig was, en ze voegde eraan toe "Voor mij was het in orde dat het verhoor gewoon doorliep tijdens mijn sanitaire stop." Verklaring op 16.4.2018 waarnaar ze expliciet verwijst in haar conclusie.

Het ten laste gelegde feit is bewezen.

IV.1.5. Ambtshalve onderzoek inzake schending van het beroepsgeheim door het neerleggen van een niet gefundeerde klacht op 28 juni 2016 tegen de tegenstrever mr.R bij de Lokale Politie te ... in een dossier I en formuleren van een strafklacht tegen een confrater zonder de deontologische regels die hiervoor gelden na te leven.

Uit het dossier blijkt dat mr. X op 28.6.2016 bij de politie van ... een klacht neerlegde ten laste van confrater mr. R wegens beweerde bedrieglijke praktijken.

De stafhouder wees mr. X op 16.12.2016, toen hij kennis had gekregen van die klacht, terecht omdat zij zich niet vooraf tot hem gewend had en zij art.109 van de Codex niet had nageleefd. In de dagvaarding werd verkeerdelijk verwezen naar art.152 van de Codex Deontologie maar dat het over diezelfde bepaling gaat blijkt uit de vermelding '...die u uitdrukkelijk verplicht elke klacht tegen een confrater voorafgaandelijk aan de Stafhouder te melden met inachtnaam van een wachtermijn van één maand.'

Het bedoelde artikel 109 van de Codex voorziet "De advocaat mag in zijn hoedanigheid van advocaat geen rechtsvordering inleiden, geen strafklacht indienen en geen gerechtelijke bewarende maatregelen nemen tegen een confrater zonder voorafgaande melding aan zijn stafhouder.... De advocaat mag de bovenstaande procedures niet inleiden of voortzetten voor het verstrijken van één maand na de melding, tenzij in geval van gemotiveerde hoogdringendheid....". Terwijl art.152 van de Codex Deontologie betrekking heeft op een strafklacht tegen een magistraat, notaris of gerechtsdeurwaarder.

Eigenlijk ging het om een inbreuk op art.II.2.1.13 van de ten tijde van de neergelegde klacht geldende Codex Deontologie, maar de inhoud van die bepaling was identiek aan deze van art.109 dat vanaf 1.9.2016 geldt.

Na aandringen op antwoord op 3.1.2017 en een tweede herhaling op 31.1.2017 stuurde mr. X aan de stafhouder een zeer eigenaardig geformuleerd antwoord op 3.2.2017 (waarvan een passage letterlijk werd weergegeven in de dagvaarding) waarin ze aangeeft dat de deontologische regels in die zaak inderdaad niet werden nageleefd. Daarbij is het niet duidelijk of zij haar fout erkent dan wel of zij de houding van mr. R bedoelt. Alleszins herhaalt ze in dat schrijven haar aantijgingen lastens mr. R.

In haar conclusie verwijst mr. X naar haar verklaring van 16.4.2018. In die verklaring stelde zij tot tweemaal toe en tegen de inhoud van de stukken (zie B 41) géén klacht te hebben neergelegd tegen mr. R, al verhaalt ze iets verder dat alleen mr. R wist dat ze door te laten betekenen aan de Procureur des Konings mijnheer '*hier een serieuze loer mee zou afdraaien*'. Zij betwistte de schending van het beroepsgeheim en stelde verder dat het laattijdig antwoord aan de stafhouder te wijten was aan ziekte, waaromtrent ze evenwel geen gegevens wenst bij te brengen.

Dat het beroepsgeheim zou geschonden zijn door aan de politie melding te doen van een beweerd coke-gebruik door de tegenpartij is niet aangetoond.

De overige verweten feiten van de tenlastelegging zijn wel bewezen.

Het niet naleven van de reglementering omtrent de houding tegenover confraters, zijnde de inbreuk op de regel van het oude artikel III.2.13 van de Codex Deontologie, thans art.109 zit uiteraard ook vervat in de algemene regels van art.447 en art.456 Ger.W. aangehaald in de dagvaarding.

IV.1.6. Op klacht van Mr. P, opgetreden te zijn met miskenning van diens tussenkomst die haar noodzakelijk moest bekend zijn, op te treden als advocaat in een zaak met een eigen persoonlijk belang, een te nauwe band te hebben met de cliënt D.

In de conclusie verwijst mr. X naar het proces-verbaal van verhoor van 16.4.2018. Daar erkende ze haar fout wanneer ze de gerechtsdeurwaarder rechtstreeks aanschreef met miskenning van de tussenkomst van mr. P. Gelet op het voormelde wordt er geen rekening gehouden met de inhoud van haar brief van 3.10.2016 aan de stafhouder gericht waarin zij nog ontkend had de naam van de advocaat van de tegenpartij gekend te hebben.

Waar mr. X een schrijven richtte aan de gerechtsdeurwaarder, kennelijk met als doel bepaalde goederen te revindiceren, is het duidelijk dat zij optrad met een persoonlijk belang aangezien ze stelde zelf eigenaar te zijn van de onder beslag liggende televisie en sofa. Op het herhaald verzoek van de gerechtsdeurwaarder om het bewijs van aankoop van die zaken te bezorgen antwoordde zij per e-mail op 4.8.2016 dat ze de facturen van die goederen niet meer had.

Bij de ondervraging op 16.4.2018 gaf mr. X aan dat ze de televisie voor de cliënt gekocht had om te helpen en dat zij die televisie van de cliënt ook niet terugvroeg. Een en ander wijst op de te nauwe band die zij met de cliënt had.

Mr. P wierp in zijn brieven van 5.9.2016 en 12.10.2016 aan de stafhouder (B 48 en B 54) terecht op dat het één van de meest essentiële plichten is van een advocaat om het beroep in volle onafhankelijkheid te kunnen uitoefenen. Het is evident dat die onafhankelijkheid niet aanwezig is wanneer men optreedt in het eigen belang.

Het ten laste gelegde feit is bewezen.

IV.2. dossier 17-18/0341/TU

IV.2.1. 17-18/0288/KL : klacht van een magistraat wegens incoherent gedrag en niet optreden in het belang van de cliënten.

Na de zitting van de rechtbank van koophandel te ... op 10.1.2018 richtte de voorzitter van de kamer waar een zaak door m. X werd behandeld, diezelfde dag nog een mail aan zijn afdelingsvoorzitter, omwille van zijn bezorgdheid over het incoherent gedrag van mr. X en wees hij erop dat zij kennelijk niet opkwam voor de belangen van haar cliënt.

De afdelingsvoorzitter maakte die mail aan de stafhouder over.

Mr. X had namens haar cliënt op 14.6.2017 gedagvaard in betaling van een factuurschuld van 22.109,02 EUR meer intresten en kosten.

Zij legde haar bundel met stukken ter griffie neer op 21.6.2017.

Op de inleidende zitting van 28.6.2017 werd een conclusieregeling getroffen bij toepassing van art.747 Ger.W. waarbij de verweerder zou concluderen tegen 4.9.2017, eiser tegen 6.11.2017 en verweerder tot slot tegen 6.12.2017.

Verweerder legde zijn conclusie neer op 1.9.2017 en verzocht om de afwijzing van de vordering, tegelijk formuleerde hij een tegeneis tot betaling van 33.212,00 EUR meer intresten en kosten, en legde op 18.12.2017 een syntheseconclusie neer (hoewel gedateerd op 5.12.2017).

Uit het vonnis, uitgesproken op 24.1.2018 blijkt dat de rechtbank met die syntheseconclusie van de verwerende partij geen rekening hield (allicht wegens laattijdigheid), maar ook dat er namens de eisende partij door mr. X niet geconcludeerd was.

Ter zitting had mr. X aangegeven dat dit per vergissing gebeurde omdat zij ziek was en afwezig van haar kantoor en zij had nog om een bijkomende conclusietermijn verzocht.

Mr. X verklaarde op 16.4.2018 dat ze hierover niets te zeggen had, en dat het dossier opgevolgd werd door een extern advocaat mr. J. In een brief die van de cliënt afkomstig zou zijn (naar zij beweerde), en die aan het verhoor werd gehecht stelde deze dat hij geen opmerkingen had over zijn advocaat mr. X. Hij voegde eraan toe *'Meester X maakt geen fouten, zij maken geen fouten.'*

Men kan zich de vraag stellen of de brief wel van die cliënt afkomstig is (er is een gelijkenis met andere geschriften die aan mr. X worden toegeschreven – zie verder), en of die cliënt wel beseftte wat hij geschreven en/of ondertekend had. Hoe dan ook blijkt uit het relaas van de rechtbank én uit het feit dat er binnen de hiervoor specifiek voorziene termijn géén conclusies werden geformuleerd door mr. X duidelijk dat zij zich in haar optreden als advocaat niet professioneel gedroeg en dat de belangen van haar cliënt niet adequaat werden verdedigd.

De tenlastelegging is bewezen.

IV.2.2. 17-18/0343/KL: klacht wegens een groot aantal 'nutteloze' verzetten voor de politierechtbanken te ... en te ... met 'nutteloze' kosten tot gevolg.

Uit het dossier blijkt dat door mr. X een reeks verzetten werden aangetekend in zaken voor de politierechtbanken te ... en te ... waarvan slechts enkele enig gunstig resultaat opleverden voor de cliënt. Ook de motivering bleek steeds dezelfde (verwijzing naar echtelijke strubbelingen terwijl de cliënten niet gehuwd waren) en niet te kloppen. Er werden steeds afschriften besteld van dagvaarding, strafdossier en verstekvonnis waar dit niet nodig leek.

Mr. X verwees in haar conclusie naar de verklaring die zij op 16.4.2018 aflegde.

Haar standpunt luidde dat de cliënten de aangegeven motivering duidelijk wensten, wat niet echt geloofwaardig overkomt.

Ook gaf zij aan dat het verzet werd ingesteld omdat de cliënten wilden weten waarover het ging, het verzet werd dus aangetekend opdat zij het dossier zou kunnen bekijken wat uiteraard evenzo goed had gekund zonder dat verzet moest worden aangetekend.

Het meermaals aanvragen van een afschrift van de dossiers zou naar haar verklaring enkel te wijten zijn aan een vergissing van de assistent.

Dat de rechtbank door het 'nutteloos' instellen van verzet onnodig belast werd met overbodig werk en dat de cliënt in een aantal dossiers 'nutteloze' kosten moest dragen blijkt uit het dossier.

De ten laste gelegde feiten zijn bewezen.

IV.2.3. 17-18/0233/KL: klacht wegens ongeoorloofde cliëntenwerving in de politierechtbank.

Ook hier beperkt het verweer van mr. X zich tot de verwijzing naar haar verklaring van 16.4.2018.

In die verklaring stelde zij dat er eerst bewijs zou moeten voorgelegd worden van het aan haar verweten feit en dat ze daarop dan nadien zou antwoorden.

Uit het dossier blijkt dat mr. KB zich over voormelde handelwijze van mr. X op de zitting van de politierechtbank te ... dd. 22.12.2017 bekleog bij de heer stafhouder. Hij verhaalde dat mr. X zijn cliënt aansprak om het dossier door haar te laten behandelen en dat zij haar naam reeds op de kaft van die zaak had vermeld en hem diende te doorstrepen toen bleek dat de man mr. KB als cliënt had.

Mr. KB stelde 'in de wandelgangen' te horen dat mr. X met deze manier van werken niet aan haar proefstuk was.

Hoewel er slechts één dergelijke verklaring in het dossier zit, nl. deze van mr. KB, blijkt hier toch uit dat de klager zich nog dezelfde dag van het voorval hierover tot de stafhouder heeft gericht, met gedetailleerde vermeldingen.

In het licht hiervan komt het verweer van mr. X die, hoewel zij de kans hiervoor had, hierop niet heeft gerepliceerd, niet geloofwaardig over.

De tenlastelegging is bewezen.

IV.2.4. 17-18/0291/KL: dossier niet overmaken aan opvolger en hem onder druk zetten om een door haar uitgeschreven brief waarin zij zichzelf goedpraat te ondertekenen.

Het dossier opent met mails gewisseld tussen mr. SG en mr. X op 5.1.2018 over de opvolging in een dossier HI. Meteen beklaagde mr. SG zich erover dat zijn voorgangster de cliënt na kennisname van de opvolging wel een 15-tal keren telefonisch had proberen te bereiken.

Of dat zo is wordt niet aangeklaagd noch aangetoond. Er wordt mr. X wel verweten dat zij, na opgevolgd te zijn door mr. SG, de gewezen cliënt nog een door haarzelf uitgeschreven brief, gedateerd op 5.1.2018 en gesteld op diens naam, heeft laten ondertekenen (stuk B 83). In die brief pleitte zij zich vrij van fouten terwijl ze aangaf dat mr. X SG haar mondeling zou aangevallen hebben.

Hoewel de brief de handtekening draagt van de gewezen cliënt (stuk B 83), geeft deze in een verklaring van 27.2.2018 aan dat de bedoelde brief voorgeschreven was door mr. X en dat zij hem onder druk had gezet om die te ondertekenen (bijlage bij stuk B 84).

Uit de stijl en het taalgebruik blijkt duidelijk dat het om een brief gaat die mr. X had voorgeschreven (vgl. stuk B 83 met stuk 96). In die zin is de verklaring van de heer HI met name dat zijn gewezen advocaat hem onder druk zette om een door haarzelf voorgeschreven brief, met negatieve uitlatingen ten aanzien van de opvolger en waarin zij zichzelf vrijpleitte van fouten, geloofwaardig. Tegelijk kan het feit een gewezen cliënt in een zaak waarin ze opgevolgd werd te contacteren niet betwist worden.

Anderzijds blijkt uit de stukken niet dat mr. X zou geweigerd hebben het dossier aan de opvolger te overhandigen.

De tenlastelegging is dus slechts deels bewezen.

IV.2.5. 17-18/0342/KL: niets ondernomen voor een cliënt in een BJB dossier dat in november 2016 toegewezen werd.

De datum van aanstelling staat niet ter discussie. Het BJB geeft op 1.2.2018 aan dat de cliënte om een nieuwe aanstelling verzocht. Gesteld wordt dat ze niet reageerde op mails van het OCMW en evenmin van mevr. FO van het BJB.

Mr. X ontkent dit feit en stelt dat het de cliënte zelf was die het dossier had stopgezet.

In dit kftje van het tuchtdossier zitten geen andere stukken, o.m. geen verklaring van de bedoelde cliënte, zodat het ten laste gelegde feit niet bewezen is.

IV.3. 0345/TU:

De tenlastelegging luidt dat mr. X strafrechtelijk veroordeeld was door het Hof van Beroep te Antwerpen bij arrest van 22.12.2016 wegens bedrieglijke verduistering van een voertuig Land Rover Evoque, en die veroordeling in kracht van gewijsde was gegaan na verwerping van het beroep in cassatie op 23.1.2018.

Door de verdediging wordt aangevoerd dat het tuchtonderzoek verjaard zou zijn. Daartoe wordt verwezen naar de stukken B 86 (brief Openbaar Ministerie aan stafhouder dd 13.5.2016 met verwijzing naar een eerder schrijven van 10.3.2015) en B 90 (aangetekende kennisgeving door stafhouder aan mr. X dd 2.5.2016 m.b.t. het openen van een tuchtdossier wegens mogelijk strafwaardig gedrag m.b.t. de verduistering van de Land Rover Evoque) waaruit zou blijken dat de stafhouder op die datum reeds meer dan een jaar kennis had van de feiten.

Uit het voorliggende dossier kan evenwel afgeleid worden dat de stafhouder niet reeds meer dan 12 maanden voor 2.5.2016 effectief volledige kennis had van alle feiten die aan het strafonderzoek ten grondslag lagen, zoals verder wordt besproken.

Finaal is het feit dat aan mr. X verweten wordt: het gegeven dat het Hof van Cassatie op 23 januari 2018 het cassatieberoep had verworpen dat ingesteld was door mr. X tegen het bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 22.12.2016 waarbij zij schuldig bevonden was aan de bedrieglijke verduistering van het voertuig Land Rover Evoque of van de ervoor verkregen verkoopprijs en dit ten nadele van de firma ES NV en/of BVBA ADVOCATENKANTOOR DP.

Waar mr. X in eerste aanleg door de correctionele rechtbank, afdeling ..., was vrijgesproken blijkt uit het arrest van het Hof van Beroep, gehecht aan de brief van advocaat-generaal HJ dd 13.2.2018 dat de ommekeer in de strafrechtelijke beoordeling door het Hof het gevolg is van de kennisname van nieuwe stukken die eerder niet voorgelegd waren in de procedure in graad van eerste aanleg en die het Hof ervan overtuigd hebben dat het ingeroepen verweer (m.n. dat het verkochte voertuig aan mr. X geschonken zou geweest zijn) niet kon gevolgd worden en dat mr. X wel degelijk wist dat het om een geleased voertuig ging.

Pas nadat door de burgerlijke partij bijkomende bewijsstukken waren bijgebracht die in eerste aanleg nog niet voorlagen - en die de stafhouder a fortiori dus ook niet kon kennen - is mr. X toch schuldig verklaard aan de haar ten laste gelegde feiten, en die veroordeling kreeg slechts kracht van gewijsde door de verwerping op 23.1.2018 van het cassatieverzoek dat mr. X had ingesteld.

Van dat feit werd de stafhouder in kennis gesteld door de Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen met brief van 13.2.2018 (stuk B 94), later bevestigd door het Parket van het Hof van Cassatie met brief van 19.2.2018 (stuk B 95).

Diezelfde dag heeft de stafhouder mr. X met een aangetekende brief in kennis gesteld van het instellen van een verder onderzoek in tucht.

Ten onrechte roept de verdediging in dat 'a fortiori' een dergelijke 'verdere' opening verjaard zou zijn.

STEVENS schrijft, doelend op de tussenkomst van de stafhouder dat de verjaringstermijn aanvangt wanneer hij van de feiten kennis neemt, maar voegt daar onmiddellijk aan toe: "*Natuurlijk houdt dat in dat hij dan reeds volledig kennis heeft genomen van alle feiten...*" En hij vervolgt: "*Wanneer hij, in de loop van en door zijn onderzoek nieuwe feiten ontdekt*

zal wat die feiten betreft de verjaring op dat moment beginnen lopen en ze zal niet bereikt worden wanneer blijkt... dat de stafhouder... een onderzoek naar die nieuwe feiten is gestart binnen de 12 maanden na hun ontdekking.” (o.c., nr 1609).

Tot aan de uitspraak van het Hof van Cassatie gold het vermoeden van onschuld en de stafhouder heeft dit kennelijk gerespecteerd.

De volledige kennis van de feiten had de stafhouder duidelijk slechts op het ogenblik van de kennisname van het definitief karakter van de veroordeling, die op haar beurt gesteund was op nieuwe stukken.

Pas bij de kennisname van het arrest van het Hof van Cassatie ging er een nieuwe termijn van 12 maanden in waarbinnen de stafhouder, zoals hij schreef op 19.2.2018 een verder tuchtonderzoek kon instellen.

De tuchtvervolging was dus niet verjaard op die datum.

Het ten laste gelegde feit op zich staat ook niet ter discussie, mr. X heeft hierover ten gronde in haar conclusie ook geen verweer gevoerd, en is bewezen.

IV.4. 17-18/0407/TU

IV.4.1. 17-18/000033/ALG: het voeren van briefwisseling met lasterlijke inhoud met het voorwendsel dat de brief geschreven zou zijn door de cliënt.

Het stuk B 96 betreft een brief die zogenaamd uitging van de heer SU, hoewel de brief niet ondertekend is, en die op 5.3.2018 gericht werd aan diverse overheidsinstanties en aan de stafhouder. Er werd wel een door hem ondertekende kopie van de identiteitskaart van die man bijgevoegd.

De inhoud van de brief is niet alleen beledigend voor het genoemde gerechtsdeurwaarderskantoor maar ook voor de stafhouder die ‘het vriendje van de gerechtsdeurwaarders’ wordt genoemd, ‘eentje die zijn eigen nest vervuult’ en aan wie verweten wordt dat hij het o.k. vond dat een familie met kinderen werd uitgebuit.

Zoals hoger reeds vermeld werd het onderzoek toevertrouwd aan een Turks sprekend advocaat, mr. NA die met de zogenaamde afzender van de brief contact opnam. Die man, SU legde een verklaring af waarin hij aangeeft dat de brief van 5.3.2018 niet van hem uitging. Hij schreef: “*Ik heb X, na ontvangst van de brief van de stafhouder, gecontacteerd en geconfronteerd me de brief. Zij heeft tegen mij erkend dat ze de brief had verzonden maar zag er geen graten in.*” (bijlage bij stuk B 101).

Als verweer wordt verwezen naar de mondelinge verklaring van 16.4.2018. Tevens wordt gesteld dat de vraagstelling niet à charge en à décharge is gebeurd.

Mr. X ontkende bij het verhoor op 16.4.2018 elke betrokkenheid bij die brief. Zij stelt hem niet opgesteld te hebben en beschrijft haar voormelde cliënt als een relschopper die zich er telkens uit praat.

In antwoord op de vraag waarom er laster verteld wordt over diverse deurwaarders en over de stafhouder antwoordde zij dat de stafhouder als vriend van de gerechtsdeurwaarders wordt aanzien in café ... in ..., volgens haar zwager.

De verklaring van mr. X is niet geloofwaardig.

Bij vergelijking van de brief van 5.3.2018 met andere geschriften die zich in het dossier bevinden (vgl. tussen stuk B 96 en stuk B 83 en stukken 102) springt de eenheid van stijl en woordgebruik in het oog, zodat de tuchtraad er van overtuigd is dat de auteur van die geschriften wel degelijk mr. X is.

Het ten laste gelegde feit wordt bewezen geacht.

IV.4.2. 17-18/000032/ALG: het voeren van briefwisseling met lasterlijke inhoud met het voorwendsel dat de brieven geschreven zouden zijn door de cliënt.

Stuk B 102 betreft een niet gedateerde en niet ondertekende brief gericht aan de stafhouder te ... en aan de OVB, waarin geklaagd wordt over het feit dat de stafhouder niet alleen 'een liegrecht' maar ook 'een zeverrecht' zou hebben en dat hij zich achter de gerechtsdeurwaarders schaaft aan wie oeverloze kosten verweten worden. En de brief wordt besloten met de zinsnede "*Een hoer liegt minder dan de stafhouder van balie ... afdeling .... Een hoer zevert minder dan de stafhouder van balie ... afdeling ....*" De brief zou uitgegaan zijn van een zekere EF.

Bij dat stuk zit een eveneens ongedateerde en niet ondertekende brief die onder de naam van dezelfde cliënt gericht werd aan diverse overheidsinstanties. En verder zit er een door die man ondertekende kopie van zijn identiteitskaart bij, tezamen met een aantal stukken omtrent een uitvoeringsdossier ten laste van de heer EF maar ook een brief door de minister van Justitie gericht aan een partij genaamd TA en SA.

Dat laatste stuk kan normalerwijze niet in het bezit zijn van de heer EF.

De onderzoeker, mr. NA verkreeg van de heer EF een antwoord in die zin dat hij verzocht om een persoonlijk onderhoud met de stafhouder, waarop evenwel niet werd ingegaan.

Als verweer wordt ook hier door mr. X verwezen naar de mondelinge verklaring van 16.4.2018 en wordt gesteld dat de vraagstelling niet à charge en à décharge is gebeurd.

Bij het onderhoud van 16.4.2018 ontkende m. X dat zij de brief had opgesteld.

Het feit dat in beide brieven (bedoeld zijnde het stuk B 96 namens SU en stukken B 102 namens EF) dezelfde stukjes tekst voorkomen en opgemaakt zijn in dezelfde stijl en met hetzelfde taalgebruik en niet ondertekend (wat deels ook teruggevonden werd in stuk B 83 en overigens ook in de brief die zogenaamd uitgaat van dhr. DI zaakvoerder van FP BVBA door mr. X aan de ondervrager bezorgd op 16.4.2018) en het feit dat een brief bijgevoegd was die kennelijk betrekking had op een ander dossier (TA en SA) overtuigt de tuchtraad dat de bedoelde brieven wel degelijk van de hand zijn van mr. X.

Het ten laste gelegde feit is bewezen.

V. DE SANCTIE

In de conclusie namens mr. X wordt erkend dat er sprake is van een tekortkomen aan de deontologische plichten.

Gesteld wordt dat dit te wijten zou zijn aan een gedragsproblematiek die meerdere redenen zou kennen waaronder een gezondheidsprobleem. Daarover wordt evenwel geen verdere uitleg verstrekt en evenmin worden er stukken bijgebracht die deze mededeling zouden schragen.

Er zou geen desorganisatie zijn van haar kantoor, geen problematiek van derdengelden en er zou ook geen klacht zijn vanwege het cliënteel, alles zou zich herleiden tot de relaties tussen advocaten en ten overstaan van de stafhouder.

Om die reden, en onder verwijzing naar een paleisverbod van 3 maanden dat op 28.3.2018 werd opgelegd, wordt om een milde toepassing van de tuchtstraf, zo nodig met voorwaarden, verzocht.

De tuchtraad spreekt mr. X vrij voor een deel van de tenlastelegging IV.1.5 (geen bewijs schending beroepsgeheim), IV.2.4 (geen bewijs dat het dossier niet tijdig aan de opvolger werd bezorgd) en IV.2.5 (geen bewijs dat het stilliggen van een door het BJB toevertrouwde dossier aan een tekortkoming van mr. X ligt).

Anderzijds worden alle overige ten laste gelegde feiten bewezen verklaard, en dat geheel van feiten laat geen milde toepassing van de tuchtreglementering toe.

Het blijkt klaar en duidelijk dat mr. X niet over de nodige kwaliteiten beschikt om als advocaat te functioneren.

Zij heeft kennelijk niet zomaar wat relationele problemen met confraters of met de stafhouder, zij aarzelt niet om strafbare handelingen te stellen tegenover confraters teneinde zich persoonlijk te verrijken en teneinde zich te revancheren jegens andere confraters, jegens gerechtsdeurwaarders, jegens de stafhouder.

Deze herhaalde tekortkomingen, waarvan enkele zeer ernstig kunnen genoemd worden, maken een inbreuk uit op de artikelen 447 Ger.W. en de artikelen 455 en 456 Ger.W. alsook art.1 van de Codex Deontologie en bijkomend op de bepalingen van deel III, hoofdstuk III.2 van deze Codex Deontologie omtrent de relaties ten aanzien van advocaten.

De tuchtraad is daarom van oordeel dat er slechts één sanctie gepast is in deze omstandigheden en dat is de schrapping van mr. X.

**OM DEZE REDENEN
DE TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN VAN DE ORDES VAN HET RECHTSGEBIED
VAN HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN**

Rechtsprekend in tuchtzaken, in eerste aanleg en tegensprekelijk

Verklaart de tuchtvervolgning toelaatbaar en de tenlasteleggingen bewezen, uitgezonderd voor wat de punten IV.1.5 en IV.2.4, die gedeeltelijk bewezen zijn en punt IV.2.5, dat niet bewezen is.

Beslist mr. X de sanctie van '**schrapping**' op te leggen.

Gezien deze beslissing uitwerking heeft op de beroepsactiviteit van de betrokkene en gezien een cassatieberoep in beginsel wel schorsend is (zie art. 1121/5, 3° Ger. W.) past het te zeggen voor recht dat een eventueel hoger beroep tegen deze beslissing de tenuitvoerlegging ervan zal schorsen.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

Stafhouder Luc Savelkoul, advocaat balie Limburg, Voorzitter

De assessoren:

Mr. Guido Marinus, advocaat balie Antwerpen

Mr. Dirk Loos, advocaat balie Antwerpen

Mr. Dirk Wuyts, advocaat balie Antwerpen

Mr. Lieve Box, advocaat balie Limburg

Was aanwezig bij de behandeling:

de secretaris, Mr. Mieke De Troetsel, advocaat balie Antwerpen

Waren aanwezig bij de uitspraak:

Stafhouder Luc Savelkoul, Voorzitter

Mr. Mieke De Troetsel, Secretaris

Aldus gewezen en uitgesproken te Antwerpen op 6 juli 2018

Mr. L. Savelkoul
Voorzitter

Mr. M. De Troetsel
Secretaris

Mr. G. Marinus
Assessor

Mr. D. Loos
Assessor

Mr. D. Wuyts
Assessor

Mr. L. Box
Assessor